

какво хрусталаче нѣмаше, средъ този каменакъ освенъ самъ саменичкия букъ, подъ който седѣхме на сѣнка и изъ подъ коренитѣ на когото лъщѣше бистрото кладенче!...

Провизиитѣ се развързаха, езицитѣ се размърдаха, оживихме се съ по нѣколко глътки отъ студената водица и забъбрахме.

Ал. Спасовъ

Есень иде

Знойно лѣто вечеъ изнизва
Свойтѣ сетни топли дни.
Тжжна есень ще изпрати
Скоро вихри и мъгли.

Пойни птички ще отлитатъ
Презъ море къмъ топълъ югъ,
И гората ще заглъхне —
Ще замре и сетний звукъ.

Надъ полята погрознѣли,
Ще завиятъ вѣтрове,
Ще повехнатъ осланени
Вси тревы и цвѣтове.

Отъ небето потъмнѣло
Ситенъ дъждъ ще заръми,
Грозно врани ще заграчатъ
Тукъ останали сами.

Г. Костакевъ